

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/135/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617200309
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8617200309.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu: E. Y., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX L., zastúpená advokátom JUDr. Matúšom Motykom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 50 487 108, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, a.s., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubányho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 2C/4/2017-37 zo dňa 26.06.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 537,53 eur s úrokom z omeškania a priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 537,53 eur s úrokom z omeškania na základe toho, že uzavrela so žalovaným dňa 21.04.2010 úverovú zmluvu. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru s úverovým rámcom 450 eur. Počas trvania revolvingového úveru jej žalovaný poskytol finančné prostriedky vo výške 817,04 eur, žalobkyňa poskytnuté finančné prostriedky riadne splácala do konca roka 2014, následne sa dostala do zlej finančnej situácie a z toho dôvodu úver prestala splácať. Žalovaný sa preto žalobou doručenou Okresnému súdu Svidník domáhal zaplata sumy 791,63 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Rozsudkom Okresného súdu Svidník z 11.01.2016 bolo konštatované, že podaná žaloba je nedôvodná z toho dôvodu, že úverová zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti. Súd uviedol, že dňa 21.04.2010 uzavrela žalobkyňa so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom 450 eur. Počas trvania revolvingového úveru žalovaný žalobkyni poskytol finančné prostriedky v celkovej výške 817,04 eur. Súd uviedol, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný v čase podpisu úverovej zmluvy, a to konkrétne § 4 ods. 2 písm. g) a i). Poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkový aj z dôvodu, že v zmluve bola uvedená úroková sadzba, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a taktiež bola nesprávne uvedená hodnota priemernej RPMN v neprospech spotrebiteľa. Ročná úroková sadzba predmetného úveru bola v zmysle zmluvy 70,03 %, pričom takáto úroková sadzba takmer 7-násobne prevyšovala priemerné úroky, za ktoré poskytovali banky obdobné spotrebiteľské úvery v tom istom období. Žalobkyňa ako dlžníčka mala zaplatiť žalovanému ako veriteľovi vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru sumu 817,04 eur, a preto rozdiel medzi reálne zaplatenou sumou v prospech žalovaného a poskytnutou istinou je bezdôvodným obohatením žalovaného na úkor

žalobkyne (1.354,57 - 817,04 = 537,53 eur). Za bezdôvodné obohatenie žalovaného je možné považovať plnenie, ktoré žalovaný prijal nad rámec istiny úveru, a preto súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. K námietke premlčania poukázal na to, že žalobkyňa sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení v čase, keď navštívila právneho zástupcu, ktorého chcela splnomocniť na svoje zastupovanie v konaní 8C/107/2015, v konaní je predložená plná moc pre advokáta z 18.08.2015. Keďže žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná 26.01.2017, k uplynutiu subjektívnej lehoty nedošlo. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu, súd prvej inštancie má za to, že žalovaný ako nebankový subjekt dlhodobo poskytujúci úvery vo veľkom rozsahu má povinnosť poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch sú formulované žalovaným ako dodávateľom, a preto žalovaný zodpovedá za ich obsah a za to, aby boli v súlade s kogentnými ustanoveniami právnych predpisov. Pokiaľ žalovaný vo svojich zmluvách neuvádzal údaje, ktoré vyžadoval zákon, tak bezdôvodné obohatenie takto vzniknuté súd hodnotí ako úmyselné bezdôvodné obohatenie, na ktoré sa vzťahuje desaťročná premlčacia doba, ktorá od uzavretia predmetnej zmluvy neuplynula. Preto námietku premlčania súd vyhodnotil ako nedôvodnú. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že zo žiadneho dôkazu, ktorý bol v konaní vykonaný, nevyplýva žiadna skutočnosť potvrdzujúca záver súdu, že žalovaný sa úmyselne obohatil na úkor žalobcu, a teda že obohatenie bolo získané úmyselne. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica, z ktorých vyplýva, že na preukázanie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného, resp. vedomosť o tom, že viaceré nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly vyhlásené za neplatné. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá dňa 21.04.2010. V danom čase kedy by podľa súdu mal byť daný úmysel získať bezdôvodné obohatenie uzavretím uvedenej zmluvy, bolo aj na základe kontrol vykonávaných Slovenskou obchodnou inšpekciou overené, že zmluvy uzatvárané žalovaným majú všetky zákonné náležitosti. Žalovaný potom dôvodne vychádzal pri svojej praxi z toho, že jeho postup je správny a zákonný. Poukázal ďalej na rozhodnutie Krajského súdu Žilina, z ktorého vyplýva, že pokiaľ prvostupňový súd poukazuje len na znalosť zákonov, v tomto prípade aj žalobca pozná zákony a mohol vedieť, že neplatí splátky v správnej výške. Vzťah bezdôvodného obohatenia medzi účastníkmi je osobitným, nie spotrebiteľským vzťahom. Pokiaľ súd konštatoval, že u odporcu išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, mohol poukázať na konkrétny prípad, kedy už či rozsudkom alebo iným spôsobom mu takéto konanie v tejto dobe bolo vytknuté. Tvrdenia súdu o úmyselne získanom bezdôvodnom obohatení nemajú reálny skutkový základ. Rozsudok je nepreskúmateľný aj pokiaľ ide o posúdenie subjektívnej premlčacej doby. Ak bola uplatnená námietka premlčania, potom aplikácia ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka logicky vyžaduje posúdenia námietky vo vzťahu k dátumu uskutočnenia tej ktorej platby. Nič také sa v rozsudku neuvádza, a teda nie je ani zrejme ako súd prvej inštancie vznesenú námietku premlčania vlastne vyhodnotil. Záver súdu o priemernej RPMN uvedenej v neprospech spotrebiteľa nie je v rozsudku žiadnym spôsobom konkretizovaný. Rovnako ani záver o hodnote úrokovej sadzby v rozpore s dobrými mravmi. Súd sa nezaoberal § 3 ods. 10 a 11 zákona 258/2001 Z.z., ktoré sa týkajú výšky odplaty a právnych následkov prípadného rozporu odplaty so zákonom. Paradoxné je, že iné ustanovenie uvedeného zákona pri rozhodovaní súd použil. Súd sa nezaoberal vyjadrením žalovaného zo 04.03.2017 ohľadne náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g) a i), pričom bolo povinnosťou súdu s týmto vyjadrením sa vysporiadať tak, ako to predpokladajú ustanovenia CSP a riadne rozhodnutie odôvodniť. Odôvodnenie rozsudku je nielen nedostatočné, ale postup súdu sa ani neopiera o žiadne zákonné ustanovenia. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok a žalobu zamietol alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne o veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Dohodnutý úrok vo výške cca 70 % nepochybne v danom období vysoko prevyšoval priemerné úrokové sadzby a ako taký je v rozpore s dobrými mravmi. Záver súdu prvej inštancie o tom, že z tohto dôvodu mal žalobca z poskytnutého úveru nárok len na vrátenie istiny, je správny. Správny je aj záver, že pokiaľ prijal žalovaný plnenia nad rozsah poskytnutej istiny, tak sa bezdôvodne obohatil. Odvolací súd sa stotožňuje aj s tým, ako námietku premlčania posúdil súd prvej inštancie. Z uvedených dôvodov postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

5. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca v celom rozsahu, má preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 2:1 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.